

безъ крѣкъ: бѣзъ да оўмрѣ пакъ, каквѣ то оўмрѣ, и бѣзъ да изліе скола та крѣкъ, каквѣ то ѿ изліи. Ако и да приноси Оѹдъ своемъ заради насъ и скола та смѣрть, и скола та крѣкъ: таамъ обаче смѣрть, и това изливање на нѣговата крѣкъ самш є воспоминателнш, сирѣчъ приносисе ѿ всичка та нѣгова цѣрква, и ѿ всѧкаго на Оѹдѣ мѣ, като готово избавленїе во оставленїе грѣховъ, и въ животъ вѣчный.

Това є бнова тайнство сокровенное, и предопределено прѣжде всѣхъ начало и конецъ на Божието смотренїе, таамъ є сама та достойна, и истинна жертва, ѿ коликъ то приносиме Богу, и образъема во всички та жертвы Іудейски, и изычески, коло то трѣбе да почитаме, и да ѿ слѣжиме, и да и се кланаме съ крайно благоговѣйство и страхъ.

Кой є онай що приноси жертва та.

Онай дѣто приноси таамъ жертва, Христосъ є, и всакий христанинъ чрезъ Христѣ: трѣбе прѣчес, кога смѣ въ цѣркви та во времѧ то на литургіята, да прѣвиме бнова, кое то и самъ Христосъ прѣви го рѣ на жертвеника. Христосъ приноси сѣбе Оѹдъ своемъ заради насъ, нѣка да идеме и мы съ него наедно: той со сѣбе си, и въ сѣбе си насъ приноси, трѣбе и мы да приносиме сѣбе си наедно съ него, нераздѣливо соединѧеми съ него, за да напрѣвиме съ него наедно єдно жрѣнїе и єдна жертва: той въ жертва та си приноси тиа ѿколо Ѣшо стоятъ, и всички та си цѣркви, нѣка да се соединиме и мы въ єдинъ дѣхъ, и въ єдна любовь съ тиа ѿколо Ѣшо стоятъ, и со всички та цѣркви во Христѣ, за да напрѣвиме наедно съ Христѣ, и съ тиа ѿколо Ѣшо стоятъ, и со всички та нѣгови цѣркви єдна самш жертва Богу и Оѹду чрезъ слѣженїе то Іерейско.

Священникъ о дѣйствиѣ чѣственнш въ жертвеника бнова, кое то Христосъ священномѣдѣйтвъ вѣдимш. Да прѣвиме прѣчес и не въ наше то сѣрдце бнова, кое то Христосъ прѣви вѣдимш соединѧвашисе съ него вѣдимш, и послѣдовавши намѣренїе то нѣгово: да се соединиме чѣственнш и со священникъ, за да напрѣвиме съ него бнова, кое то той прѣви, и да дѣмаме бнова, кое то той дѣма, послѣдовавши священномѣдѣйтвъ то нѣгово, и намѣренїе то мѣ.

Кога прѣчес ѿкаме въ цѣркви та, трѣбе да предготовлѣваме бныа рабо-ты, кой то са потрѣбни и нѣжны заради жертвы та, коло има да прѣвиме съ Христѣ: сирѣчъ да предочистиме наше то сѣрдце, наши та помысли, наша та душа, и тѣло: защо кой то ѿкама въ цѣркви та бѣзъ такою предготовленїе, и безразсѣдниш, съ нечиства душа и сѣрдце, съ обычновенныя грѣхъ, бѣзъ да има скрѣшенїе сердечно, и бѣзъ намѣренїе, за да се покае, такою ѿкама да оўкори, и да потѣшка Христѣ, и сты та нѣгови тайнства: и вмѣсто за освященїе и благословенїе, ще прїиме сѣдъ многш тѣжокъ, и клѣтвата Божиѧ, каквѣ то онай непотрѣбный рабъ, Ѣшо ѿкама на брѣкъ, и на трапеза та Гдина своею бѣзъ бѣдѧ-